

BDSM-dagboek
rachab
deel 2

Inleiding

Expliciete inhoud, niet geschikt voor onder de achttien jaar. Kan verboden zijn in diverse landen.

Dit is deel twee van de zes-delige serie van het dagboek van bdsm-slavin en ex-prostitutuee rachab. Ze schrijft op een gevarieerde manier over haar bdsm-leven en hoe zij daar als onderdanige vrouw in staat. Hoe ze omgaat met de wereld om haar heen, de kritiek die ze over zich heen krijgt en hoe zij de wereld ziet en beleeft.

Van zeer expliciete pornografische verslagen over haar bdsm-relaties en seksdates, tot zeer diepgaande overdenkingen over de problemen waar ze tegenaan loopt, en hier en daar haar mening over actuele bdsm-gerelateerde onderwerpen, afgewisseld met gevoelige gedichten, maken dat haar dagboek een zeer gevarieerde inhoud biedt, waarin je jezelf niet zult vervelen.

Haar dagboek heeft jarenlang op nummer één gestaan op de bekende bdsm website bdsmzaken.nl. Deze serie is daar een herschreven compilatie van.

BDSM-dagboek rachab

Rachab Verstraaten

Schrijver: Rachab Verstraaten
Coverontwerp: Rachab Verstraaten
ISBN: 9789402146363
© Rachab Verstraaten

Hoofdstuk	pag.
1 Welkom bij deel twee	12
2 Mijn Pupil haar tweede verjaardag	13
3 Eerste maand van het half jaar	17
4 Terug bij Meester Ronnie	18
5 Eén woordje maar, trút	19
6 Knopjes en studeren	20
7 Verpest door vanille invloed	21
8 Een overwinning op mijzelf	23
9 Rustig afwachten (1)	25
10 Showboat	27
11 Rustig afwachten (2)	31
12 E.H.B.O. spoedeisende hulp	32
13 Ik leef weer...	38
14 Meester wil veel kutten neuken	39
15 Lessen leren	40
16 Blokkades	42
17 Zijn lul mist mij ook	45
18 Thuisfeestje bij Mic	47
19 Het bloed kruipt waar het niet gaan kan	53
20 3fm Sm is normaal	63
21 Blij, blij en nog eens blij	65
22 Door het stof voor Meester	66
23 Kut één voor Meester Ronnie	69
24 Vertrouwen	78
25 I love.....	79
26 Weer zo geil....	80
27 Hopeloze shitavond	82
28 Meester is lief	87
29 Mijn onderbewustzijn houdt meer van hem	88
30 Mislopen	90
31 Blij met een dooie mus	92

Hoofdstuk	pag.
32 Meester Ronnie op vakantie	93
33 Als je ergens maar in gelooft...?	95
34 Tieten kweken	97
35 Liposculptuur	99
36 Paar dagen later	102
37 Meester terug	103
38 Meesters andere slet	105
39 Yes, I did it again	106
40 Boos	111
41 Slutfactor	113
42 Zweven	119
43 Mystique, kut twee voor Meester	122
44 Sommige dagen	131
45 Kut drie voor Meester 'chatsletje'	132
46 't Reilt en zeilt	142
47 Meesters charme	143
48 Meester Ronnie en...	145
49 Martelaar	151
50 Onze verschillen	153
51 Een weekendje weg met Meester	155
52 Ook slavinnen hebben liefde nodig	157
53 Gedachte politie	167
54 Mijn laatste stukje macht	170
55 Wespennest	176
56 Is een echte sub altijd een altruïst?	177
57 Ijsdanseres	180
58 Anaal gestraft	182
59 Maken en breken	189
60 'T is niet eerlijk	190
61 Ik hou van Meester	196
62 Meester en ik	197

Hoofdstuk	pag.
63 Vanille versus BDSM	199
64 BDSM en studeren	202
65 Uit de kast	204
66 Met Meester naar de sauna	205
67 Meester ontmoet Mic en Rob	208

1 Welkom bij deel twee

In het vorige deel hebben jullie kunnen lezen wie ik ben, hoe ik Meester Ronnie heb ontmoet en hoe het ons een tijdlang vergaan is. Je hebt ook kunnen lezen hoe ik worstel om met mijn gevoelens voor hem om te gaan, omdat ik echt geen relatie met hem wil, maar wel supergek van hem ben. Hij lijkt erg wreed in zijn spellen, maar dat is hij niet. Toch heeft hij, natuurlijk, ook zijn scherpe randjes en is hij niet altijd even eerlijk in hoe hij met mij omgaat, wat bij mij weer voor emotionele uitbarstingen zorgt. Genoeg reden om te stoppen dus, want je moet niet verder gaan met mensen die slechte kanten in je naar boven halen. Aan de andere kant, wil ik ook ontzettend graag sterker worden op dit punt en niet flippen, omdat hij mij niet altijd behandelt zoals ik vind dat zou moeten.

Daarnaast is het spel wat hij mij geeft, een welkome ontsnapping aan de dagelijkse sleur in mijn bestaan, de problemen die ik het hoofd moet bieden en alle verantwoordelijkheden die op mijn schouders terechtkomen. Bij hem kan ik alles loslaten, móet ik zelfs alles loslaten. Het is lastig om *dat* nu los te gaan laten, zou het me lukken? Met het half jaar radiostilte dat we afgesproken hebben? Zoals je kon lezen had ik het de eerste drie weken er nog maar wat moeilijk mee en droomde ik hevig over hem.

Ik ga verder met zoeken naar nieuwe contacten en wie weet wie ik allemaal tegenkom. Misschien wel de Dominant van mijn dromen? Of wordt het toch weer Ronnie?

Voor het geval je het nog niet weet wil ik je nog even verwijzen naar de website waar ik bijna tien jaar lang mijn dagboek bijhield: www.bdsmzaken.nl . Ik heb ook twee jaar lang een column geschreven op www.thekinkyweb.nl, daarvan vind je ook stukken terug in deze serie.

Ik wens je weer veel leesplezier en hoop dat het jou net zoveel kan leren als dat het mij geleerd heeft.

2 Mijn Pupil haar tweede verjaardag

Jullie zullen wel denken, wat is dit nu weer? Pupil??? Tweede verjaardag? Nee, jullie hoeven niet de webmaster of de politie in te schakelen hoor, ik doe nog steeds niks met kinderen en ben het niet van plan ook.

Ik zal het uitleggen. Suzanne is de vrouwelijke Domme waar ik het al eens eerder over heb gehad. Op de barbecue vorig jaar leerde ik haar kennen. Nu vroeg ze mij een tijdje geleden of ik haar mentor wil zijn. Dit omdat ze graag wat techniekjes van mij wil leren, zodat ze die kan toepassen op haar sub. Natuurlijk wil ik dat. Ik vind het zelfs een hele eer om Suzanne's mentor te mogen zijn. Ik als sub, de mentor van een Domme, dat is toch grappig? Niet iedereen snapte het meteen, want hoe kan een sub nu een Dom mentoren? Nou heel simpel, als de één denkt iets op te kunnen steken van de ander, dan kan dit. Toen vroeg ze mij ook of ik op haar tweede verjaardag wilde komen. Ze viert dat ze al twee jaar Sadiste is. Dat kan ik natuurlijk niet missen.

Als iedereen zo'n beetje binnen is gaat Suzanne spreken. Ze gaat op haar houten salontafel staan en vraagt ieders aandacht. Ze heeft een grote bos rozen in haar hand. Ze zegt dat dit feestje is om iedereen met wie ze ooit gespeeld heeft te bedanken, omdat ze het zeer waardeert dat mensen de pijn voor haar kunnen doorstaan. Ze is zeker geen kinderachtige Sadiste, daar heb ik al genoeg verhalen over gehoord van subjes, lol.

Suzanne wil iedereen met wie ze ooit gespeeld heeft met een roos bedanken. Wat een lief gebaar! Ik krijg als eerste een roos... wauw ik voel me gewoon even bijzonder... wat een lieve meid is ze toch. Er worden flink wat rozen uitgedeeld, ze grapt nog even dat we haar geen slet mogen noemen. We zouden niet durven Suzanne, we weten van je Sadisme. Ik zie een leren riempje met spikes aan Suzanne's broek hangen. Ik vraag me af wat het is en wat ze ermee moet. Het wordt snel duidelijk. Ze vraagt haar sub om naar voren te komen. Hij moet op zijn knieën plaatsnemen op een kussentje wat voor de salontafel ligt. Suzanne haalt het riempje van haar broek los en dan zie ik dat het een collar is. Ze zegt dat de collar die ze vasthoudt, de collar is waar ze zelf ook drie keer in heeft gesubt. Haar sub krijgt de collar om. Het is een heel mooi moment. Hij krijgt het bijna te kwaad, maar hij houdt zich groot. "Sterk spul hè fishermans friends?" gooi ik maar in de groep. Ik kan het me heel goed voorstellen. Wat zou ik toch dolgraag op zo'n manier een mooie collar hebben gekregen van Meester Ronnie. Ik ben superblij voor ze en de opmerking die ik maakte, was misschien ook meer

om te voorkomen dat er bij mij ook tranen los zouden komen van blijdschap voor hun twee, want dit gun je toch iedereen, zoiets moois te delen met je vrienden.

Ik zie nog meer bekenden, het wordt een gezellige avond. Ik krijg nog complimenten over mijn dagboek en mensen die vinden dat ik wat moet gaan doen met het schrijven. Tja, ik denk daar best over na, schrijven is een hobby van mij. Altijd al geweest, sinds er computers bestaan tenminste, want ik heb een vreselijk handschrift. Voorlopig blijft schrijven een hobby en niet meer. Ik ben toch bang dat een autobiografie te heftig is voor de vanille-wereld, zeker momenteel met de invloeden van buitenaf. Ik heb familie die ik niet in verlegenheid wil brengen. Wie weet wat ik ooit nog tegen het lijf loop, een leuk onderwerp om over te schrijven.... Iets wat de mensen makkelijker kunnen verwerken.... Ik denk als het zo moet zijn, dan komt het wel op mijn pad. Voorlopig kan ik mijn schrijflusten mooi op bdsmzaken botvieren. Dat doe ik met veel plezier. Waar ik de tijd vandaan haal? Nou ik type sneller als dat ik praat en ik ben nogal een kletskaus. Ik maak wel eens mee dat mensen uit real life, me graag op de computer spreken. Ze denken namelijk dat ze dan eens wat rustiger met me kunnen praten... misssss..... voor hen een vraag kunnen stellen, heb ik er al antwoord op gegeven.

Terug naar het feestje. Suzanne gaat beginnen aan haar levend fruitbuffet. Een vrouwelijke sub komt naakt de kamer binnen en neemt plaats op de tafel. Het is een donker meisje, met een volslank figuur met de flinke borsten die daarbij horen. Suzanne heeft de schalen met fruit al klaarstaan en vraagt of ik wil helpen. Ja, dat vind ik wel heel erg leuk. Ik pak de schaal met frambozen en begin een bh'tje voor haar te maken met de frambozen. In de lijn van haar borst leg ik de framboosjes één voor één neer. Suzanne plakt ondertussen een perzik boven op haar tiet met slagroom en wanneer die er afglijdt, zeg ik pesterig tegen het subje, dat ze wel stil moet blijven liggen. Beetje plagen vind ik altijd leuk, maar je weet wat ze zeggen, blaffende honden bijten niet.

We zijn met zijn vieren bezig om haar helemaal met fruit te bedekken. Op haar kale kutje ligt inmiddels een slipje van fruit en omdat haar borsten al vol waren, heb ik de rest van de frambozen maar op haar buik gelegd. Ben gek van borsten bij vrouwen, dus vandaar dat ik daar de meeste tijd aan heb besteed. We krijgen dan een vorkje van Suzanne en mogen van het fruit eten. Plagerig zeg ik nog tegen het levende fruitbuffet, dat ik misschien uit zou kunnen schieten met het vorkje en haar dan zou prikken. Maar in werkelijkheid ben ik alleen maar bang om haar te prikken en doe ik het zo voorzichtig mogelijk.

Ondertussen komen er wat mannelijke Sadisten bij die er helemaal geen moeite mee hebben om haar te prikken tijdens het pakken van een stukje fruit. Ik kijk begerig naar de framboosjes die ik net op de lijn onder haar borst heb gelegd en besluit dan om die toch maar even met mijn tong ervan af te likken. Hmmm, Cat's eye geniet uitgebreid van het levend buffet en denkt dat haar tepel ook een stukje fruit is, hij probeert het op het vorkje te krijgen, maar dat lukt natuurlijk niet. Een paar andere subs krijgen de opdracht om wat slagroom van haar lichaam af te likken. Het is echt een prachtig eetfestijn zo. Als iedereen genoeg heeft, wordt ze naar de douche begeleidt en afgespoeld.

Na een tijdje volgt er dan ook nog een sushibuffet. Hiervoor wordt ook een vrouwelijke sub ontkleedt die plaats neemt op de tafel. Het schaaltje met saus wordt snel op haar kutje gezet en dan worden de stukjes sushi over haar heen verspreid. Ik lust helaas géén sushi, balen... ik had best een hapje van haar willen nemen, maar kan me niet over het feit heen zetten dat ik sushi niet lekker vind. Voordat iedereen het mij aan gaat bieden, loop ik dan ook maar even naar achteren en raak daar aan de praat met wat mensen. Er komt een grappig zweepje voorbij. Gemaakt van een strook rubber, er zijn twee puntjes uitgesneden en de bovenkant is gevlochten met een paar holnieten erin, zo heb je een eenvoudig en mooi zweepje. Ik sla er een paar keer mee op mijn hand en dan onder mijn hals, ah voelt eigenlijk wel oké. Als ik later thuis in de spiegel kijk zie ik een lichte blauwe plek onder mijn hals en vraag me af hoe die daar komt, dat verbeeld ik me toch zeker? Dan herinner ik me het latex zweepje. ik probeer het met water eraf te vegen, zal wel viezigheid zijn, kan toch niet blauw zijn van dat beetje meppen? Nou ja dat is het dus gewoon wel... oké.... Heb mezelf een blauwe plek geslagen met een achteloos gezicht.

Dan is het tijd voor het toetje. Een Domme gaat deze keer uit de kleren, cool... Ze neemt plaats op de tafel en wordt bewerkt met chocolademousse en slagroom. Ze wordt helemaal ingesmeerd en het ziet er prachtig uit. Ze is een volle dame met enorme borsten, ik kan echt mijn lol op vanavond met al die mooie tieten, (n.b. vrouwen met zeer kleine borsten vind ik ook heel mooi, het hoeft van mij niet persé groot te zijn, tieten zijn juist mooi in veel vormen en maten :). Suzanne smeert de chocolademousse met een lepel over haar uit en het is meer een glibberig papje geworden dan mousse. Er wordt nog een bdsm-teken op haar buik gespoten en dan kleedt Suzanne zich ook uit. Onder het gejoel en geklap van haar visite klimt ze bovenop het levende chocoladetoetje en glijdt er overheen met haar hele lichaam. Heerlijk gezicht, als ze ervan af komt, krijgt een slaaf de opdracht om wat van de mousse te likken en die doet dat met veel plezier. De meeste mensen slaan deze ronde echter toch maar over, niet vanwege de dame, want die is prachtig zo met de glimmende chocolademousse

over haar voluptueuze lichaam, maar denk dat het toch een beetje too much is voor velen. Dus wordt zij ook van de tafel geholpen en onder de douche gezet. Het was een zeer mooi schouwspel, dat is ook wat waard.

Thuisgekomen heb ik een dipje. Ik mis Meester Ronnie vreselijk. Hij had er gewoon bij moeten zijn vanavond. Hij hoort daarbij te zijn, met mij. Het is zo oneerlijk, ik lig op mijn bed en een paar tranen biggelen over mijn wangen en dan val ik toch rustig in slaap, het was een keileuke avond.

3 Eerste maand van het half jaar

Het gaat me niet zo best af. Het gemis wordt steeds erger. Kon ik meer heel even zijn stem horen, gaat er door me heen. Eventjes maar. Voor dit soort momenten heb ik zijn telefoonnummer weggestopt. En dat is maar goed ook, want dit heeft me al een aantal keren kunnen stoppen van sms'en of bellen. Nu echter verlangt mijn hele lijf ernaar om iets van hem te horen. Iets maar. Hij hoeft niet te weten dat ik het ben, bedenk ik me. Ik zoek het telefoonnummer op en zet mijn nummerherkenning uit en ik bel hem op.

Al snel neemt hij op: "Hallo?"

Ik houd me stil.

"Zeg dan wat sukkel," zegt hij. Ik ben stil.

"Of trút!" zegt hij. Ik schrik en hang op, trút, galmt het nog door mijn hoofd heen en ik raak helemaal in extase, alles wordt wazig om me heen. Ik hoor alleen zijn stem nog maar die trut tegen me zegt.

Dan gaat het helemaal mis en blijf ik hem bellen. Dit was niet de bedoeling. Ben hem aan het stalken nu, help. Dit wilde ik niet doen. Ik bel weer en hij maakt wat grapjes door de telefoon, probeert te raden wie het is. Ik moet er wel om lachen. "Als je rood haar hebt druk dan een één," zegt hij. "Als je zwart haar hebt een twee, of als je kaal bent druk dan helemaal niets." Hij weet dat ik het ben, ook al ziet hij het niet. Namelijk als ik hem nog een keer bel, word ik ook ineens onbekend gebeld en dat terwijl het al laat is. Daarna begint hij verder te schelden, "slet," zegt hij door de telefoon. Hij heeft ook gelijk, ik moet hem met rust laten. Dat was de afspraak, maar ik kan het niet. Ik mis hem zo.

Ik ga hem zo een excuus sturen. Dit is fout geweest en het was ook niet mijn bedoeling. Maar toen hij 'trút' zei knapte er weer iets in me, ik schoot meteen in space en kon mezelf niet meer beheersen.

4 Terug bij Meester Ronnie

Sinds ik hem gister aan de telefoon had, is er wat in werking gezet bij mij. Ik ben dingen ineens van een andere kant gaan bekijken. Ik ben niet altijd even eerlijk geweest. Ik heb Meester Ronnie verweten, dat hij toch probeerde om mij weer met een vriend van hem seks te laten hebben. Terwijl de afspraak was 'geen vrienden meer.' Meester Ronnie is daar nooit op ingegaan, maar hij is niet dom. Hetgeen wat ik niet in mijn dagboek beschreven had, maar alleen zei dat ik hem weer iets beloofd had. Iets waarvan hij nog vroeg, of ik zeker wist dat ik het niet terug ging nemen? Nou ja dat was dus dat ik hem zei dat ik met iedereen zou neuken die hij wilde. Wat een bekentenis weer, schaam. Ja, ik moet echt beter opletten wat ik zeg als ik opgewonden raak, want eigenlijk had ik er later weer spijt van en dat had hij ook kunnen weten, maar goed, het is ook niet echt eerlijk dat ik hem dat voor de voeten gooide. Hij wist dit natuurlijk ook wel, maar hield zijn mond. Logisch dat hij meer afstand nam misschien. Eigenlijk is hij altijd rustig gebleven en heeft hij zelfs nog gezegd dat hij rekening zou houden met het feit dat niet al zijn vrienden geschikt zijn om mee te doen aan ons spel. Dus eigenlijk heb ik het er zelf naar gemaakt, dat hij me steeds meer ging negeren. Ik heb geprobeerd mijn zin door te drijven. Dat ik bij hem het tegenovergestelde bereik en er alleen mezelf maar mee heb is me nu duidelijk.

Daarom zijn de nieuwe voorwaarden ook duidelijk en heb ik ze zelf voorgesteld. Geen stopwoorden en geen gezeur meer. Dat ik heel graag weer zijn slavin wil zijn. Al vrij snel belt hij me op en vraagt of ik het meen deze keer. Ik heb 'ja' gezegd. Hij zegt dan dat hij vanavond geen tijd voor me heeft. Ik zeg dat het goed is en dat ik wel wacht, tot hij tijd heeft.

"Goed zo teefje," zegt hij tegen me op een lieve toon. Ik weet wat hij bedoelt, we begrijpen elkaar beter dan wie dan ook. Ik ben blij dat hij mijn Meester is. Hij is niet zo slecht voor mij. Er lopen veel slechtere mensen rond.

Je kan niet alles hebben in het leven en zeker niet door te gaan dreinen en zeuren, dat staat zeker niet netjes voor een slavin toch? Daarom ga ik mijn leven beteren tegenover hem en me gedragen als een nederige slavin en wacht ik tot hij tijd voor mij heeft.

5 Eén woordje maar, trút

Ik voel me zo goed. Het is niet te geloven. Het is weer helder in mijn hoofd. Voor hoe lang weet ik niet. Maar ik geniet van elke seconde. Ik ben de hele dag aan het zingen en aan het dansen. Dat ene woordje heeft zoveel teweeggebracht. Hoe kan het? Nee ik vraag het me niet af. Ik weet het prima. Het ging niet om het woord. Het ging om alle emoties die erachter zaten en die hij prijs gaf. Woorden kun je bij elkaar verzinnen. Gebruiken hoe je ze wilt, maar de emotie die er doorheen klinkt niet.

Verveeld zei hij: "Zeg dan wie je bent sukkel," en toen bleef het stil... en alsof hij zich ineens bedacht dat ik het wel eens zou kunnen zijn zei hij snel, heel snel, voor ik alweer op zou hangen 'Trút.' Ik schrok zo dat ik meteen ophing, omdat hij het tegen mij had en niet tegen iemand anders. Niet tegen elke willekeurige vrouw. Nee, hij had het tegen mij en hij *hoopte* dat ik het was. Er sprak zoveel Dominant verlangen uit dat ene woordje. Zoveel dat het me meteen in space bracht. Het bleef door mijn hoofd spoken. "Trút, trút, trút." En geloof me dat gebeurt niet zomaar als je trut tegen me zegt. Integendeel ik zal er eerder kwaad om kunnen worden. Ik vind het helemaal geen geil woord, maar dit raakte me wéér op dat plekje waar alleen Hij mij kán raken, dat plekje heel diep vanbinnen. Dat plekje, waar een knopje zit dat alles doet veranderen. De hele wereld op zijn kop zet, van hem mijn God maakt en van mij zijn bezit. Dat plekje dat zo hunkerde naar een aanraking. Dat al zoop op scherp stond. Dat er slechts één woord voor nodig was om alles weer in werking te zetten en mij onderuit te laten kletteren.

Toen wilde ik meer horen, en was mijn zelfbeheersing weg. Die lag weer in zijn handen en om mij dat te laten voelen, was hij degene die daarna steeds de telefoon uitdrukte en die op een gegeven moment niet meer opnam. Tot ik mijn excuus maakte, en niet één excuus, maar meerdere excuses.... één sms'je om me in aan te bieden, maar nog niet genoeg aangeboden, dus nog een tweede tot de derde waarin ik me helemaal overgeef, dan pas is hij akkoord en heeft hij me waar hij me hebben wil.

Die man is zo vreselijk goed, en dat maakt me dat ik me trots voel. Trots dat ik zijn slavin ben. Ik wil me altijd zo voelen als vandaag. Dit is hemels.

6 Knopjes en studeren

Ik moest nog wel even nadenken hoor over dat knopjes verhaal. Ik denk dat ik van jongs af aan al onverzadigbaar was in de seks, omdat ik iemand zocht die dat knopje zou raken. Dat plekje diep in mij wat brandde, nee jeukte van verlangen. En met hoeveel mannen ik ook neukte, niemand kon die jeuk stillen. Integendeel het werd alleen maar erger. Op een gegeven moment leer je wel een beetje leven met die jeuk, net als een chronisch pijn patiënt met de pijn. En kan je er iets beter tegen, maar weg is het niet.

Ik heb wel eens eerder een Dom gehad, maar die dansten alleen een beetje om dat knopje heen. In mijn verwoede pogingen ze het knopje te laten raken, liet ik me harder slaan en verder over mijn grenzen gaan, maar dat hielp ook niet. Ik probeerde het jeukende knopje te vergeten, maar ook dat ging niet. Ik liet mannen het knopje zien, maar ze zagen het niet, of wilden het niet zien, of snaptten niet dat ze daarop moesten drukken.

Het beeldspraak knopje, is zo wezenlijk voor mij dat ik het zelfs aan kan wijzen. Wanneer Meester Ronnie me op dat plekje raakt, heeft dat plekje zelfs een bestaand plekje in mijn lichaam, het zit pal onder mijn borstbeen, tussen mijn ribben dus en dan diep daar binnen in. Exact in het midden van mijn lijf. Dáár voel ik het. Het is het centrale punt van mijn lijf/geest. Het diepste plekje in mij dus, daar staat het symbool voor.

Het is bijna vijf maanden geleden dat Meester Ronnie en ik elkaar zagen. Mijn studie ging niet zo goed, met pijn en moeite haalde ik zesjes, met wat gesmokkel een keer een zeven. De dag na het telefoongesprek met Meester Ronnie, maak ik de laatste proef van één bepaald vak. Wanneer ik mijn cijfer terug krijg, moet ik nog in toeval geloven? Een acht met een dik compliment van de leraar erachter "Goed!"

Ik heb frisse moed en ga een frisse start tegemoet, mét Meester Ronnie.

7 Verpest door vanille invloed

Ik heb wel eens verteld dat ik toen ik klein was, geen goede sociale start heb gemaakt in dit leven. Thuis werd ik emotioneel verwaarloosd. De sociale contacten op school liepen ook niet goed, wat waarschijnlijk een gevolg was van de slechte start thuis. Hier werd ik behoorlijk genegeerd. Hier leerde ik dus ook niets van de sociale normen en waarden die onze maatschappij kent. Gelukkig heb ik een intussen een flinke inhaalslag gemaakt en veel geleerd over hoe je met mensen om moet gaan en de normen en waarden van de maatschappij zijn me ook wel bekend. Nu zie ik dan ook in, dat er niet alleen maar nadelen zaten aan mijn jeugd. Door dit sociale isolement heb ik ook mijn onderdanige kant meer ontwikkeld als dat ik gedaan had, wanneer ik meer beïnvloed was door de vanille-gedachtes. Hierdoor heb ik me ook vrijelijk als een sletje gedragen, toen ik in de pubertijd kwam. Het is pas later, door slechte ervaringen, dat ik ben gaan begrijpen dat het niet algemeen geaccepteerd gedrag is.

Het is dus ook later, dat ik me aan ben gaan passen. Dat ik me druk ben gaan maken, over hoe mensen over me denken, hoe mijn gedrag tegen me gebruikt kan worden en dat mensen me niet achter mijn rug uitlachen of misbruik van mij maken. Ik zie dit niet als een verrijking van mijn leven. Het maakt dat ik me geremder ben gaan gedragen. Het maakt ook dat ik er meer moeite mee heb om me over te geven aan mijn Meester. Dingen waar ik vroeger niet eens bij nagedacht zou hebben en met veel plezier zou hebben gedaan, wil ik nu ineens niet doen, of doe ik moeilijk over. Gevolg is dat mijn Meester niet blij is met mijn dwarse gedrag en zich afstandelijker opstelt tegenover mij.

Het is gekunsteld, aangeleerd gedrag. Het is niet een gedrag dat van nature in mij aanwezig is. Daarom gedraag ik me ook compleet tegenstrijdig, wil ik het ene moment iets absoluut niet, terwijl ik het volgende moment in een volledig vergelijkbare situatie gewoon wel doe wat er van me verlangd wordt. Het moment dat ik het niet doe, worstel ik met de aangeleerde vanille-gedachtes. Het moment dat ik het wel doe, ben ik gewoon mezelf.

Je moet geen misbruik van je laten maken, je moet zorgen dat mannen je met respect behandelen. Dat is belangrijk. Je moet niet over je heen laten lopen. Dat zijn allemaal dingen die mij geleerd zijn. Misschien zijn het geen onbelangrijke dingen, maar het zijn dingen die ik niet nodig gehad zou hebben als ik een goede Meester had die mij beschermd. Ik verlang wel eens naar het volledig mijzelf zijn en niet mijzelf hoeven te beschermen tegen mensen die me respectloos willen behandelen, willen uitlachen en over me heen willen lopen. Ik wil me niet

anders voordoen als dat ik ben om respect te verdienen. Daar komt dat 'stoere' meisje naar boven die het subje in mij beschermt. Aangeleerd vanille gedrag, en het staat me enkel in de weg om te zijn wie ik ben en wie ik wil zijn.

Ik weet dat veel meer BDSM'ers hiermee worstelen. Er zijn ze bepaalde normen en waarden aangeleerd en dat is niet onbelangrijk in de groepsvorming. Zo hoor je je te gedragen, dit mag niet en dit moet wel. Ik heb wat dat betreft een voorsprong op die mensen die wel een goede jeugd hadden. Wel goede sociale contacten hadden met de vanille wereld.

Ik realiseer me dit nu dat het door mijn jeugd komt. Ik krijg meer dan eens te horen, dat het bewonderenswaardig is dat ik op jonge leeftijd al zo losbandig bezig kon zijn en ik krijg ook vaak te horen dat ik zo puur ben en mezelf ben. Puur zijn en mezelf zijn, zijn dingen die ik nastreef, maar waar ik zelf ook mee worstel door de negatieve invloed van de vanille wereld.

Ik schrijf dit stuk bewust, alsof ik de wereld op zijn kop heb gezet. Mag het even? Wij normaal zijn en zij gek? Ook al vind ik normaal nog steeds een heel eng en vies woord ;).

8 Een overwinning op mijzelf

Sinds het telefoontje vorige week heb ik niks meer gehoord van Meester Ronnie. De afspraak was dat ik rustig af zou wachten. Ik meende het. De volgende dag stuur ik hem nog wel een mailtje, omdat ik denk dat ik toch even wat belangrijks moet zeggen. Namelijk dat ik het verleden wil begraven, dat ik het negatieve zo beu ben en dat ik er helemaal voor wil gaan op zijn voorwaarden.

Dan lukt het me om twee dagen niet te mailen, niets, dan kom ik op internet een bondage plaatje tegen die ik toch wel even naar hem toe wil sturen, maar dat moet kunnen toch? Ik zet er wel even sneaky bij dat ik erg naar hem verlang en rustig afwacht. Een mens kan geen wereldwonderen verwachten toch?

Ik neem mezelf voor om dan niets meer te sturen en rustig af te wachten tot ik wat van hem hoor. Het is al snel dat ik hem online zie komen op msn en maar even 'hallo' zeg. Hij zegt niks terug, ik vraag hem of hij druk is, ik hoor niks. Hij gaat online en afwezig en online en afwezig en dat gaat steeds door. ik dacht dat ik mijn gevoelens voor hem al aardig onder controle had, maar ik krijg het vreselijk moeilijk. Wat moet ik nu doen? Moet ik niks doen? Moet ik mijn mond houden? Is hij boos? Heeft hij me in de maling genomen? Is hij met iemand anders aan het chatten? Ja, hij is natuurlijk met iemand anders aan het chatten dat moet wel, een ander subje. Hij heeft gewoon iemand anders en wil mij niet meer. Ik raak een beetje in paniek. Ik moet mezelf beheersen. Ik kan het heus wel. Ik maak mezelf wijs dat het niet erg is als hij mij niet meer wil, dat dat maar beter is. Ondertussen pulk ik neurotisch de lak van mijn nagels, maar ja die moest er toch af, dus niets aan de hand.

Maar al vrij snel komt het onbehagelijke gevoel terug en stromen de tranen over mijn wangen. Waarom doet hij dit?????? Hij wil mij niet meer, hij heeft een ander. Ik raak weer in paniek. Ik kijk in mijn chatlijst of er iemand is met wie ik kan praten. Gelukkig is die er, ik stort mijn hart uit bij een chatvriend van mij en dat leidt me wel af gelukkig. Uiteindelijk besluit ik om een vriendelijke mail aan mijn Meester te sturen met de vraag wat hij van mij verwacht en wat de bedoeling is. Wanneer ik de mail aan het schrijven ben, zie ik weer mijn msnlampje oplichten. Het is Meester Ronnie. Ik durf niet meteen blij te zijn, moet eerst kijken of het echt zo is. Het is zo. Hij was aan het werk en kon even niet reageren. Hij zegt tegen me dat ik rustig af moet wachten en dat hij me laat weten wanneer hij komt. Wanneer ik hem zeg dat het prima is en dat ik heel serieus ben en ik op zijn voorwaarden verder wil, zegt hij me dat hij me de voorwaarden snel zal mailen.

Ik ben zo blij dat ik geen rare dingen heb gedaan. Dat ik gewoon rustig heb afgewacht. Ik heb mijn gevoelens inderdaad meer onder controle, maar eerlijk had ik niet verwacht dat mijn gevoel voor hem nog steeds zo vreselijk diep zit en zo sterk aanwezig is. Ik had echt gedacht dat het na al die tijd iets meer afgezwakt was, maar dat is dus niet zo, het kwam in alle hevigheid weer naar boven, maar ik heb afleiding gezocht en ben rustig gebleven. Ben met iemand gaan praten en dat voelt zoveel beter!! Het voelt als een overwinning op mijzelf. Ik ben trots op mijzelf en ik heb Meester Ronnie bewezen dat ik het meen.

Pas zei iemand tegen me, dat ze me zo tegenstrijdig vindt. Zo sterk en zo kwetsbaar tegelijk. Zeker wat betreft mijn liefde voor Ronnie. Ik kan daar alleen maar over zeggen; als je ziet hoe sterk ik ben, en hoe ik zwicht voor mijn liefde voor Ronnie, dan kan je nagaan hoe stérk mijn liefde voor Hém is!

9 Rustig afwachten (1)

Het rustig afwachten vergaat me goed. Er zijn een aantal dingen in mij veranderd. Ik ben heel anders aan gaan kijken tegen de situatie tussen Meester Ronnie en mij. Ik heb me een aantal dingen gerealiseerd, die een heel ander licht op de zaak werpen.

Sowieso wat ik schreef in het hoofdstuk 'verpest door vanille invloed' heeft nog bij mezelf doorgewerkt. Ik realiseer me dat ik een hoop dingen verwachtte van Meester Ronnie, omdat ze zouden 'horen' en het zou moeten 'bewijzen' dat hij mij waardeert en respecteert. Wat een onzin eigenlijk. Een hoop dingen wilde ik alleen maar, omdat mij aangeleerd is dat het zo moet/hoort. Zo heb ik vorig jaar ook, toen we elkaar één jaar kenden, niets van me laten horen, omdat het de man is die dat hoort te doen. Zelfde als met Valentijn, ik heb dat voorbij laten gaan, omdat het de man is die dat hoort te doen. Wederom, onzin, zo zit ik helemaal niet in elkaar. Ik ben iemand die graag geeft en moeite heeft met ontvangen. Ik weet me vaak helemaal geen raad als iemand me wat geeft en voel me in verlegenheid gebracht. Daarentegen geniet ik er enorm van om iets voor iemand anders te regelen en te bedenken en de blije gezichten te zien. Als ik wat krijg, dan vind ik het zo moeilijk hoe ik moet reageren dat ik vaak helemaal uit mijn dak ga van iets enorm kleins en als ik iets groots krijg nagenoeg niet reageer en het weg leg alsof het me gestolen kan worden. Natuurlijk vind ik het wel leuk om dingen te krijgen, maar ik weet me gewoon geen houding te geven. Door de jaren heen heb ik dat wel een beetje geleerd, en dan komt er een mooi acteespel van mijn kant uit de gevers kant op. Als ik een slechte dag heb, dan mislukt dat en reageer ik gewoon belabberd. Wat ben ik dan stom bezig? Waarom blijf ik niet gewoon mezelf?

Meester Ronnie kan me zoveel geven waar ik altijd naar verlangd heb en daarnaast is het gewoon veilig bij hem. Hij mishandelt me niet, hij laat me vrij, hij heeft me altijd alle tijd gegeven die ik nodig had, hij is gewoon super geduldig met mij en hij houdt rekening met mij, tot op zekere hoogte. Ik moet eigenlijk even voor de gein de dingen optellen die ik al gedaan heb.... Hoe ik hem heb uitgescholden bij momenten van ruzie. Hoe ik me op internet heb voorgedaan als iemand anders en zo maandenlang chatcontact met hem heb onderhouden. Hoe ik hem in het begin onterecht beschuldigde van een loverboy te zijn (voornamelijk door waarschuwendende kennissen, maar tóch uiteindelijk kwam het uit mijn mond), en heb gezeurd. Natuurlijk is hij ook niet helemaal eerlijk geweest met mij, maar ik kan mezelf zeker niet uitvlakken. Hij heeft me altijd vergeven. Hij is het nooit vergeten, het heeft zeker wel afstand tussen ons